

N:o 20.

Af herr **P. P. Waldenström**, om skrifvelse till Kongl. Maj:t angående beredande af större trygghet för omyndiges egendom.

Vid riksdagen år 1900 tog, enligt mitt förenande, frågan om beredande af bättre trygghet för omyndiges egendom ett ganska afsevärdt steg framåt. Visserligen stannade kamrarne i olika beslut, och ett af lagutskottet framlagdt sammanjemkningsförslag förkastades af begge kamrarne. Men allmänt erkändes, att den närvarande lagstiftningen i ämnet icke är tillfredsställande och att *något* därför bör göras. Men *hvad* detta är, derom voro tankarne delade. Första Kammaren ville stanna vid mera tillfredsställande bestämmelser angående *kontrollen* öfver förvaltningen af omyndiges egendom, Andra Kammaren önskade mer betryggande bestämmelser rörande *sjelfva förvaltningen*.

Med anledning häraf samt med hänvisning till motiveringen i då framlagda motioner äfvensom till den i begge kamrarne förda, synnerligen sakrika diskussionen tillåter jag mig att föreslå,

att Riksdagen må i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, det täcktes Kongl. Maj:t låta utreda, hvad som kan och bör göras för att bereda större trygghet för omyndiges egendom, samt sedan förelägga Riksdagen förslag till sådana lagändringar, som utredningen kan gifva anledning till.

Stockholm den 22 januari 1902.

P. Waldenström.